

[Socialministeren.]

Socialreformen, ganske særlig vedrørende Administrationen og Refusionen, et Angreb, der paadrog ham det ærede Medlem Hr. Victor Larsens lige saa udelte som urimelige Beundring. Jeg afviste ganske naturligt at diskutere disse Problemer under den da foreliggende Sag, men jeg lovede det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at jeg skulde svare ham gennem mine samlede Udtalelser om Socialreformen her ved Finanslovbehandlingen.

Med Hensyn til Refusionsordningen havde det ærede Medlem den Dristighed at udtale følgende — det findes Sp. 315 —:

„Nu sagde den højtærede Socialminister for det første, at han fralagde sig Ansvaret for Refusionsordningen, den er andres Værk. Ja, det havde jo været rart at faa det at vide i Tide. Jeg kan altsaa paa ny konstatere Tilbageet, det udvikler sig.“

Det var altsaa mit Tilbageet, ikke det ærede Medlems, det kommer først senere. Jeg ved ikke, hvad man mener om denne Form for Diskussion, naar enhver Rigsdagsmand ved, at det ærede Medlem taler Usandhed og selv har faaet tilstillet det raadgivende sociale Udvalgs Betænkning af 6. November 1929 om en ny Refusionsordning, og naar enhver Rigsdagsmand har faaet tilsendt Forslaget til Socialreformen, hvis Bilag 1 a, Side 217—228, netop er en Redegørelse for det raadgivende Udvalgs Kritik af mit Forslag til en Refusionsordning og en Fremstilling af Udvalgets eget Forslag til en Ordning; den, der blev fulgt baade af mig og af den høje Rigsdag.

Og ganske samme Uvederhæftighed i Kritikken lægger det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen for Dagen, naar han beskæftiger sig med Administrationen. Han udtaler herom — bl. a. Sp. 315 — følgende:

„Paa samme Maade sagde den højtærede Socialminister nu i Dag for første Gang klart og tydeligt, at ved Forenkling har han forstaaet, at Sociallovenes Administration skulde tages bort fra ulønnede Medborgeres frivillige Arbejde, og i Stedet skulde der ansættes fastlønnede Funktionærer.“

Se efter, ærede Medlemmer, paa Sp. 314! Der staar ikke et eneste Ord af det, det ærede Medlem paastaar, jeg har sagt, heller intet, der i mindste Maade har denne Mening.

Jeg har heller aldrig sagt et eneste Ord om, at den gennem Socialreformen gennemførte Forenkling vilde medføre en Formindskelse af Kommunernes Administration, saaledes som det ærede Medlem paastaar

Sp. 295—96. Selvfølgelig ikke! Jeg er nemlig ikke aandssvag. I den meget udførlige Fremsættelsestale vedrørende den samlede Socialreform den 28. Oktober 1930, Folketingstidende Sp. 820—23, gennemgik jeg, hvad der forstaaes ved Forenkling, og nævnte bl. a. Sammendragningen af de halvhundrede tidligere Love til 4, de indgribende Ændringer i Forsørgelseskommune- og Refusionssystemet samt Hjelpekassernes og Værgeraadenes Bortfald, men jeg udtalte derefter følgende:

„Men naar man af og til ser Forholdet fremstillet, som om Forenklingen betyder, at alle, der har med Administrationen af disse Forhold at gøre, skulde faa mindre at gøre end nu, maa jeg dog straks protestere. Jeg er ude af Stand til at ophæve Hjelpekassernes, Værgeraadenes, Politimestrenes og Sygekassernes Medarbejde ved Forsørgelseslovenes Administration og saa samtidig give selve Kommunalbestyrelserne mindre at bestille end nu. Disse vil ganske vist blive lettet for en Mængde Undersøgelser, Bogholderi og Korrespondance efter det nye System, men deres samlede Arbejde vil selvfølgelig ikke blive mindre, naar de skal administrere hele Folkeforsikringen og den offentlige Forsorg, selv om dette sker efter mere ensartede Regler end nu. Med Ansvarets Samling eet Sted følger større Indflydelse, men ogsaa det tilsvarende Arbejde, selv om der, som jeg senere skal komme til, er givet Bestemmelser om andres Deltagelse som Medhjælpere i dette.“

Jeg maa lykønske Det konservative Folkeparti til en Ordfører af den Saglighed og den Lødighed som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen forleden. Der var sandelig ikke Tale om nogen Bidetang over for Socialreformen, men om en meget sløv Broderesaks.

Men uanset denne parlamentarisk set mærkværdige Optræden og saglige Løstgighed kan man jo meget vel rejse det Spørgsmaal, om ikke Administrationsapparatet efter Socialreformen er svulmet uforholdsmæssigt op. Jeg vil dertil svare: Jo, absolut, efter hvad man maatte gaa ud fra i 1929 ved Socialreformens Tilrettelæggelse, men der var ingen, der dengang regnede med en saa katastrofal Arbejdsløshed, som vi fik i de følgende Aar, og dertil kom, at man oven i Købet samtidig med Socialreformens Ikrafttræden lod, var det 16 000, det var i hvert Fald mange, mange Tusind arbejdsløse paa een Gang gaa over fra Arbejdsløsheds-kasserne til Kommunehjæl-